

Pamětník: Pocházím z okolí Litomyšle. Je mi přes 65 let. Vychodil jsem devítiletku a tříleté učiliště. Můj volný čas jsem trávil tak, že jsem se věnoval rodině a částečně i sportu -nohejbal, fotbal. Mým koníčkem bylo modelářství. Stavěl jsem modely upoutaných i volných maket letadel. V té době jsem si postavil obytný přívěs za osobní auto a tak jsme jezdili s rodinou po Čechách i Slovensku.

Byl jsem přijat za člena dobrovolných hasičů, aktivně jsme trénovali a jezdili po různých soutěžích. Později jsem se stal členem výboru a dodnes zastávám funkci pokladníka.

Základní vojenskou službu jsem absolvoval u pohraniční stráže jako radista v Železné Rudě na Šumavě. Z té doby mám hodně dobrých i špatných vzpomínek. Jelikož to byla západní hranice a v Železné Rudě bylo jak v létě, tak v zimě hodně turistů, kteří hlavně v zimě, když byla signální stěna pod sněhem, přejížděli hranici do Německa. A tak jsme měli každý víkend pohotovost.

V televizi jsme sledovali seriály jako například Nemocnice na kraji města, různé estrády s Vladimírem Dvořákem a Jiřinou Bohdalovou. Moje oblíbené filmy byly s Vladimírem Menšíkem.

Ze sportovních přenosů jsem měl nejraději fotbal, hokej a atletické závody.

O politiku jsem se nikdy zvláště nezajímal, ale dodnes vím, že za komunistů jsem si dokázal za tři roky našetřit na auto i když jsem musel na pořadí stát celou noc ve frontě a manželka byla doma na mateřské dovolené.

Byl jsem nestraník, ale dobrý dělník. Na tu dobu jsem si vydělával poměrně dost peněz a to byla motivace k práci. Jako člen ROH jsem využíval všech nabídek k rekreaci, různým výletům, posezení a pohoštění.

Vyučil jsem se strojním zámečником, dále jsem si udělal svářečské zkoušky, které jsem si rozšířil na státní a dále na svářečské robotizované pracoviště. Po devadesátém roce jsem si zařídil živnostenský list. Až do důchodu jsem podnikal ve svářečském oboru.

Do projektu jsem se zapojila. Bylo to hezké poslouchat mého dědu, co v té době dělal.